Отворено писмо Загорки Голубовић

Пише: Милан Пурић
четвртак, 31 мај 2012 18:46

Говор мржње Загорке Голубовић, чије академске и остале титуле намерно изостављам, завређује пажњу у ова постизборна времена, зарад наде да ће се Србија приближити ономе што зовемо нормална држава. У емисији „Хоћу да знам" ауторке Наташе Одаловић на ТВ и радију Б92, 29. маја, 1 Загорка Голубовић је циљано и крајње промишљено, у више наврата, утврдила да су се бирачи у Србији понели попут Немаца тридесетих година, када су изабрали Хитлера за вођу, који их је потом одвео у катастрофу. Упоредивши и изједначавајући Хитлера и Николића, бар у примитивизму који им приписује, Загорка Голубовић излила је у јавни медијски простор Србије жуч која је, свакако, много горча од било чега што се у овај простор последњих година сливало, а тога је заиста било много.

Зато сам одлучио да се Загорки Голубовић обратим отвореним писмом.

Упорно понављајући да је Николић човек примитивне културе и политички примитивац, Ви, госпођо Голубовић, рекли сте нешто и о бирачима који су га већински, легално изабрали и дали му легитимитет да представља Србију следећих пет година.На страну Николићеве уставне (не)могућности да с позиције коју има поведе Србију било куда, поготово тамо где будућа влада Србију неће желети да види. Оваква отворена, готово опсесивна мржња, чини се, много више говори о Вама него о Николићу. Објективан суд о њему, у сваком случају, опет ће дати грађани – кад за то дође време.

Да би се уопште о томе писало, или да би се анализирали избори у Србији, мора се поћи од њихове регуларности. Регуларни избори морају имати више претпоставки, од којих су три кључне. Прво, мора постојати тачан јединствени бирачки списак. Друго, мора постојати једнака шанса промоције политичких ставова свих учесника у изборима. И на крају, неопходне су независне институције, којима се оштећени може жалити по завршетку избора због нерегуларности при њиховом спровођењу. Нажалост, ништа од тога у Србији не постоји. Ово није мој закључак, већ констатација ЕУ, којој тако страсно тежимо и у чију наклоност и непристрасност досадашња владајућа већина нимало не сумња.

Жалећи што народ није гласао разумом, већ се инстинктивно повео за Николићем, констатовали сте како се на изборима гласало с намером да се власт казни, изината или пркоса, а не за политичке циљеве. А како неко у земљи где је 85 одсто грађана незадовољно или крајње незадовољно може веровати Вашем фавориту Тадићу и онима што и даље причају да земља иде у добром правцу? Како им веровати кад грађани гласачи живе у земљи која је, по свим цивилизацијским критеријумима, на зачељу у Европи, и не само у Европи?

Надам се да ово не треба да Вам доказујем, довољно је погледати релевантне извештаје квалификованих међународних субјеката. А данас већ и све домаће институције и медији говоре о тим резултатима отворено, јер избора за сада на видику нема.

Тачно је да живимо у земљи где су интелектуалци у мањини, има их званично око седам одсто. Па ко их је такве и у том бројном стању створио? Госпођо Голубовић, да ли се ма и мало осећате одговорном што је наш образовни систем, бар у последњих двадесетак година, постао највећа промашена инвестиција?

А како сте васпитавали своје ученике Ђинђића и Тадића, најбоље говори један од медијски најистакнутијих ДОС аналитичара Милан Николић. Муж Соње Лихт и једна од перјаница 5. октобра, у Другом дневнику РТС 11. марта 2012. изјавио је да је покојни премијер Зоран Ђинђић крив што је довео људе који су с њим повели Србију онако како им је сугерисао Запад, дакле путем неолиберализма, који се, недуго после тога, показао као погубан по многе, а наравно и по Србију
[2]
. Замислите се и над својим окружењем, које је стварало генерације интелектуалаца. Данас су
то
људи о којима с толико личног нерасположења и горчине говорите? Има ли ту и Ваше кривице? Сасвим је нормално да педагогу попут Вас, и ментору људи које сам поменуо, а који су превидели шта се спрема или су, једноставно, обманули Србију, грађани не верују. Тадић је говорио да светске кризе и нема, да је за Србију наступила развојна шанса. Потом је рекао да је криза већ прошла и да је сад право време да се што више

задужимо. Ускоро долази ММФ, па ћете се, госпођо Голубовић, уверити колику нам је цивилизацијску штету својим неодговорним понашањем нанео Ваш фаворит. И знајте да је сасвим нормално што после свега проказани бирачи више верују својој интуицији него Вама и људима попут Вас, напослетку и Вашим ученицима, који су нас повели странпутицама цивилизације, па смо чак и биолошки почели убрзано да нестајемо.

Морам Вас упозорити и на неке чињенице о којима нисте говорили. Стварајући стратегију за изборе, Тадићеви саветници проценили су да им највише одговара мала излазност и што већи број странака у Скупштини. То је могло да се постигне једино демотивисањем већине незадовољних бирача како на изборе не би изашли. Окренути сте, и говорите само о потенцијалним бирачима ДС, њих до пет одсто, који су, по Вашем мишљењу, одлучили изборе. Али демотивисање бирача и утицање на одлуку бар 20 одсто незадовољних и чак огорчених пунолетних грађана да не изађу на изборе у ствари је основа целокупног напора медијске машинерије Демократске странке! Сјајно су то урадили, уз помоћ тобожњих истраживача јавног мњења, и могу само да им честитам на професионално урађеном послу, јер се ти бирачи заиста нису појавили пред гласачким кутијама.

ДС и њени саветници, да би очували власт, имали су на овим изборима два циља: што мању излазност, да се не створи ситуација референдумског изјашњавања ДС contra СНС, те да се оствари улазак у Скупштину што већег броја странака, које би у збиру биле јаче од „варијанте" СНС-ДСС. Да би остварили овакву изборну стратегију, услове су дуго и брижљиво припремали. Почело је рестриктивним пословником о раду у Скупштини Србије. Будући да су скупштински преноси заседања једна од тековина демократизације (а и то су у једном тренутку хтели да укину), која омогућује грађанима да сазнају истину о политичким дешавањима, требало је што више сузити простор опозицији да детаљно анализира и критикује потезе и понашање Владе. Спајање расправе о предлозима десетина закона у једну тачку дневног реда, те ограничавање расправе и о најбитнијим законима на неколико сати, водило је гушењу критичких тонова и детаљнијег обавештавања грађана о погубној Владиној политици, поготово економској. Стварање великог броја патуљастих партија, које су требало да привуку разочараног ДС гласача и спрече га да гласа за неког Тадићевог противника, само је један део ове мале демократске епопеје. Њихово стварање требало је, пре свега, да осујети СНС и ДСС да учествују у ТВ програмима. То је била циљана „крађа времена" зарад стварања што мањег простора у медијима за праве опозиционе странке. Одавно утврђена чињеница јесте да је излазност мања што је кампања прљавија. А Ви добро знате каква је била кампања Демократске странке.

Према Вашим испитивањима, како сте у емисији рекли, Демократска странка и њен неприкосновени вођа удаљили су се од народа и нису имали слуха за народне муке и

жеље. За разлику од њих, Николић је све време био с народом и одлично је разумео шта мучи људе и шта они желе. Можда Ви, додуше, сматрате да је то била Николићева грешка? Избор је био следећи: принц из свилене колевке у кругу двојке, дете с колена српске интелектуалне елите, које нас је, по свим параметрима цивилизацијских лествица, довело да самог дна, и Том(а) Сојер, радничко-сељачко сироче, које се потуцало по свим деловима бивше државе, градило пруге и путеве, створило породицу, тај упорни политички маратонац који је на крају досегао сам врх професије којом се бавио последњих двадесет година. И коме од њих двојице обичан грађанин може више да верује? Ко је већи борац и коме би Ви, пре неколико деценија, дали веће шансе? Нису Лула у Бразилу и Реган у Америци изузеци. Живот чини лепа чуда и у Србији.

Госпођо Голубовић, спадате у ред домаћих интелектуалаца, или „интелектуалаца“, који не разумеју век у коме живе. Нажалост, Ваше животно искуство, из кога извлачите погрешне закључке, више не вреди много. Свуда око нас дешавају се планетарне, цивилизацијске промене које не разумете. Ваше животно и стручно искуство, једноставно, више није релевантно. Скученост свести у коју сте заједнички са истомишљеницима запали последица је управо тих колосалних светских промена које сте, заједно са истомишљеницима, пропустили да увидите и прилагодите се новонастајућем времену. Стотине милиона младих паметних људи управо обликује нови свет, који Ви, нажалост, не препознајете. Могли сте да их приметите у Америци, Немачкој, Француској, Енглеској, Шпанији, Италији, на Северу Европе 3 . Предлажем Вам једно студијско путовање у Кину, Индију, Бразил, Русију, али и у Индонезију, Турску, ЈАР, Малезију, Јужну Кореју, Иран, Малезију, Нигерију и још много других интересантних места, све да бисте се уверили како је свет данас много другачији од времена када сте га Ви упознавали. Још ако бисте са собом повели десетак младих антрополога, учинили бисте много за Србију.

---

1 http://www.b92.fm/_player/flash/B92FMPlayer.php?uid=null&playlist_id=84982&playlist_type=7

2 http://www.nspm.rs/komentar-dana/evropa-u-srbiji.html

3 http://www.nspm.rs/ekonomska-politika/occupy-wall-street.html